

בקולקציה הלבנים החדשה של

"מיידנפורם"

לראשונה בישראל מציגה "מיידנפורם" את הקולקציה המושלמת שלה, הכוללת מבחר עשיר של לבני נשים, בגדיים, בגדי לילה ואופנה אינטימית בשפע גזרות המותאמות לכל מידה, לכל אשה.

בקצב שמכתיב סדר יום פעלתני, רוצה האשה המודרנית לא רק במראה נשוי ומטופח, אלא גם בנוחיות מירבית, בתחושה של תפנוקים וקצת רומנטיקה. לבני

"מיידנפורם" באריגיהם הרכים, בעיטורי המלמלה והתחרה המחניפים ובצבעיהם המרהיבים, הם התשובה ההולמת למשאלות נשיות אלו.

החזיות והתחתונים עשויים מגוון של חומרים, הכוללים בין השאר: כותנה, תחרה ומשי. מבחר הצבעים נע מלבן, טבעי, שחור, אפרסק, כחול ועד לימון. כן מצויות חזיות בעלות מחשוף עמוק וכתפיות מרוחקות, או בלעדיות, אשר עוצבו בשביל שמלות הקוקטייל שתהיינה כה אופנתיות בקיץ זה.

מתנת האביב של "מיידנפורם" לאשה הצעירה והחושנית היא קולקציה חדישה ואכסלוסיבית של מערכות לבנים לאביב 1979 בגזרות צעירות, נועזות מתמיד — "פרימיציה", "פרימיציה" פירושו באיטלקית פרי האביב הראשון. תות השדה, סמל של קולקציה זו, מוטבע על כל דגמיה.

לשוחרי אכונות

טיול מאורגן לאיטליה

בהזדרכת: אליקים ירון

סוירים באתרי אמנות מופלאים

יציאה ב-29.7.1979 ל-22 יום

פרטים והרשמה:

"אקדמי טרוול" ת"א : 03-58165
 "שרטורס" נתניה : 053-31343
 "אקדמי טרוול" עפולה : 065-93123

רהיטי המלך החדשים

(המשך מעמוד 39)

גילה לוי-בוכמן, אשתו של המיליונר הר יהודי מפרנקפורט, יוסלה בוכמן, אולם זוגי הביא קבלות על רכישה כל אחד מההלוואים שנמצאו ברשות אשתו והם הוחזרו לו על ידי המישטרה.

עץ פרישת המתכנתות של זאב מליון סיפר זוגי את הגירסה הייבאה:

פגשתי את זאב מליון בתחילת שנות השבעים באמצעות אשתי, שהיתה מכרה של אשתו. ישבנו על כוס קפה וזאת היתה כל ההיכרות בינינו. יום אחד, דומני שזה היה בשנת 1972, בא אלי בארץ ידידי ישראלי, שהכיר את מליון מתקופת שיר רותם המשותף בכריגדה והביא אותי למשרדו של מליון לפגישה. ניהלנו שיחה. מליון סיפר לי שמגיעים לו כספים משני בתי-חרושת אצלם הוזמנו פכוניות כיבוי-אש על ידי מרכזה-השילטון-המקומי. מליון שאחד מבתי-החרושת האלה היו בקרלס-רוהה הוא ביקש ממני לגבות את הכספים המגיעים לו באופן אישי וכשהוא יבוא לגרמניה אמסור לו את הכסף.

מילאתי את בקשתו. הלכתי לשני בתי-החרושת, האחד בלודביגסהפן והשני ב-קרלסרוהה, וביתי מהם בשמו את הסכום מים שהיו מגיעים לו. כעבור כמה חודשים הוא בא לגרמניה ואז נתתי לו את הכסף. בזמן הזה הוא התחיל לדבר איתי על כך שיש לו תוכנית לגייס תרומות בגרמניה לבניית אכסניות-ינוער בישראל. הוא נתן לי פנקס עם קבלות וביקש ממני

הסכם עם השגרירות הישראלית בבון ועם שרי-האוצר יהושע רבינוביץ, לאיסוף כסף פים לאכסניות-ינוער באמצעות מרכז-השילטון-המקומי. סיכמנו כבר עם ראשי הערים של תליאביב, ירושלים, חיפה, באר-שבע ואילת על הקמת חמש אכסניות-ינוער. חצי מהכסף תתן ממשלת ישראל ואת החצי השני צריך לגייס בגרמניה.

אמרתי לו: "מר מליון, אין לי הרבה זמן בשביל העניינים האלה." הוא הציע לי אז שארתם לעניין באותם התנאים כמו בשנת 1972 — ושאקבל דמי-תיווך עבור כל סכום שאצליח לגייס למרכזה-השילטון-המקומי. הוא נתן לי תעודה ושני מיכתיבים.

עד כאן דבריו של דרר.

ואומנם בידי דרר נמצאים שני מיכתבים שנכתבו ב-20 במאי 1977. התומים בידי זאב מליון. באחד מהם כותב מליון: "אנו מקבלים בברכה את נכונותך להעמיד את עצמך לרשות מיבצע התרומות להקמת מקומות המיפגש לנוער בישראל". במכתב השני כתב מליון: "מאחר שהצגתה על נכונותך להעמיד את עצמך לרשות מיבצע התרומות, הננו מטילים עליך: לנהל משא-ומתן עם בתי-החרושת יודעים בגרמניה לרהיטים, לשם הקמת 8 מקומות מיפגש לנוער, ביחס לקניית כל הריהוט הנדרש לשם כך. מרכזה-השילטון-המקומי יקים קודם כל, תוך תיאום עם מועצת-הערים-הגרמניות מקומות מיפגש לנוער... בקרוב יגשו לבניית מקום המיפגש לנוער הראי

BAYERISCHE VEREINSBANK
 VEREINIGT MIT BAYERISCHE STAATSBANK AG
 Kapital und Rücklagen: DM 1044

Union of Local Authorities in Israel
 Z. Meijon, Esq.
 General-Sekretar
 3, Heftman St.
 Tel. Aviv 61 200

Auslandsabteilung
 Telefon: 525921
 Telex: 529922
 Münchener Telefon: 529921, 529922
 Telex: 529922
 Münchener Telefon: 529921, 529922
 Telex: 529922

ISRAEL
 Ihr Zeichen: Ihr Nachricht von: Bei Anwalt: Unser Zeichen: Datum: 31.08.1977
 Durchwahl: 21 92-5823

Beschaffung von Kommunal-Darlehen
 Sehr geehrte Herren,
 wir wurden von Herrn Denk informiert, daß er von Ihnen bevollmächtigt wurde, Darlehen bis zu einem Gesamtbetrag von max. DM 26 Mio. in Deutschland zu beschaffen.

הלוואה של 250 מיליון

זהו מיכתבו של "בנק האיחוד הבווארי" במינכן, המופנה אל מזכ"ל מרכז השילטון המקומי, זאב מליון, שבו מאשר הבנק, כי קיבל באמצעות מר פיוס דנק בקשה להלוואה בסך 25 מיליון מארק, עבור מרכז השילטון המקומי. מלבד מליון לא ידע איש במרכז בדבר הבקשה שערכה היה באוגוסט 1977 כ-250 מיליון לירות. מליון לא היה מוסטן כלל לבקש הלוואה כלשהי בחוגי-ארץ.

לאסוף תרומות עבור מרכזה-השילטון-המקומי

פגשתי לכמה ראשי-ערים, שאני מכיר ב-גרמניה, כמו ראשי העיריות של שטוט-גארט, קרלסרוהה ופוזנאיים וניסיתי לי-שכנע אותם לתרום עבור הקמת אכסניות-ינוער. בשטוטגארט היו מוכנים לתרום 25 אלף מארק. בקרלסרוהה 5000 ובפוזנאיים 2000. מליון הבטיח לי שאקבל 10% מכל תרומה שאגייס ועוד 10% כהור-צאות. אבל הערים שהיו מוכנות לתרום לא נתנו את הכסף לי. הם שלחו את ה-תרומות ישירות למליון במרכזה-השילטון-המקומי.

באותו זמן קיבל מליון מכתב משגרירות ישראל בבון, שבו מאמר לו הפסיק את המגבית. מליון מסר לי זאת וגם אני הפסקתי להתרים בשבילו. באחד מביקורי בארץ הוא שילם לי בלירות ישראליות את 20 האחוזים מהתרומות שהגיעו. מאז ועד שנת 1977 לא היה שום דבר בינינו. לא היה לנו שום קשר ולא נפגשנו.

הלוואות אישיות

למזכ"ל

משך זוגי דרר ומספר: בשנת 1977 בא אלי הידיד הישראלי שלי ואמר לי שמליון רוצה לראות אותי. באותה תקופה הייתי בא לארץ כשלוש פעמים בחודש. נפגשתי עם מליון במשך רדו והוא אמר לי: "עכשיו הגעתי ל-

שון ונתבקשן להתקשר עמנו בהתאם לכך. הננו מצרפים בזה פרוספקט של אכסניית-הנוער הראשונה אשר תיבנה בקרוב."

מליון יפה את כוחי למצוא את המיפעל שיבנה את הרהיטים עבור אכסניות-הנוער. מציאתי את מיפעל מזרד והבאתי לארץ את מנהל-המכירות שלהם.

הכל נעשה בגלוי. שום דבר לא היה סודי. כל ההתכתבות נעשתה עם מליון לפי כתובת מרכזה-השילטון-המקומי. כולם שם ידעו על כך. ניהלנו משא-ומתן. על פי תנאי ההסכם אני הייתי צריך לקבל דמי-תיווך בסך של 15% אם תצא ההזמנה לי-פועל. אחרי שמליון הזמין בבית-החרושת מזרד רהיטים בסכום של מיליון ו-200 אלף מארק קיבלתי מבית-החרושת את דמי-התיווך שלי בסך 95 אלף מארק. היה עלי לחתום על התחייבות שאם מרכזה-השילטון-המקומי לא יסכים לקבל את הרהיטים שהזמין או אם לא ישלם עבורם — יהיה עליו להחזיר את דמי-התיווך.

עוד לפני זה פנה אלי זאב מליון ובי-קש ממני שאחז לו הלוואה אישית בסכום של 20 אלף מארק לא העליתי בדעתי שאדם מוכבד כמו מליון לא יחזיר לי את ההלוואה. ואומנם, כשהוא הגיע לגרמניה ושהה בשטוטגארט, שלחתי אליו את מז-כירי, שהביא לו 20 אלף מארק במזומן. כעבור כמה חודשים הוזכרתי לו את עניין ההלוואה ומתו לי שהגיע הזמן להח-זירה. בתגובה אמר לי מליון על כך: "עכשיו אנחנו שווים — אתה הרווחת דמי-